

Kære Therese

Først skal lyde et stort tillykke med dit 25 års Jubilæum som socialrådgiver i Svendborg Kommune – rigtig flot.

Alle jer som er kommet i dag for at fejre Therese, ved med sikkerhed godt hvad hun både står for og består af – for ikke at nævne hendes gåpåmod og handlekræft.

For ca. 25 år siden var jeg og min bror nogle af de børn som du pludselig fik ansvaret for fik en værdig opvækst og trivsel uden for hjemmet.

Vi var to små børn på henholdsvis 0 og 4 år, da vi "frivilligt" blev anbragt uden for hjemmet.

Vores forældre var misbrugere og når vores far ind mellem blev taget for salg af narkotika, stod min mor alene med os og sit massive misbrug. Vores mor som jeg altid har haft stor respekt for, indvilligede i at lade os anbringe uden for hjemmet, men i den tro at hun en dag ville få os hjem igen.

Sagen var dog den at man tilbage i 90'erne som misbruger, ikke havde samme adgang til behandlingstilbud som man har den dag i dag. Hvilket gjorde at vores forældre ikke rigtig fik den chance før det var for sent og de for alvor havde opbygget et så stort misbrug, at det nærmest var umuligt at arbejde med.

Det efterlod os børn i et system, som viste sig senere hen at fejle endnu mere end vores forældres forsøg i forælderrollen.

Jeg boede hjemme til jeg var 4 år gammel.

Efter det kom jeg på en institution i Odense ved navn Sanderumhus.

Efter et par år der fandt Svendborg kommune en plejefamilie til os på Langeland, hvor vi sideløbende var tilknyttet en aflastningsfamilie.

Her havde vi 4 lykkelige år, men tragisk nok mister vi vores far til hans hårde livsførelse da vi er henholdsvis 4 og 8 år gamle.

Og som om det ikke skulle være nok bliver vores aflastningsfamilie skiftet ud – skiftet ud med en familie som desværre ikke havde de kompetencer det krævede at have min bror og jeg, hvorfor vi begyndte at mistrives i deres hjem.

Pludselig en dag skal vores plejefamilie skilles og her smuldre vores verden for alvor. Svendborg kommune beslutter at vi skal flyttes til vores aflastningsfamilie som med stor glæde vil tage imod os.

Det skal lige siges at du Therese, jo var vores socialrådgiver i en meget lang årrække, hvilket ikke er noget man ser ret tit i systemet. Det er jeg meget taknemmelig for.

Du repræsenterede os børn, men også Svendborg Kommune. Alligevel var jeg aldrig i tvivl om at du arbejdede ben hårdt for at skabe trygge rammer for min bror og jeg.

Det er bla. også derfor at du opdagede at vi mistrives hos aflastningsfamilien og lyttede enormt meget til det jeg fortalte dig.

Jeg husker det så tydeligt som var det i går, at du Therese stiller mig det her spørgsmål:

”hvis du nu helt selv kunne bestemme hvor du skulle bo, skulle det så være på landet eller i en by”?

For du ville gøre alt hvad der stod i din magt for, at os børn snart kunne blive anbragt i en permanent familie hvor vi ville trives.

”på landet svarede jeg” for jeg elskede dyr.

Det går slet ikke hos den aflastningsfamilie hvor vi var midlertidigt anbragt og du Therese bliver klar over at du er nødt til at handle. Du giver mig derfor to valgmuligheder.

- 1) vi kan blive hos aflastningsfamilien til du har fundet os den ”perfekte” plejefamilie.
- 2) du kan hurtigst muligt køre os til dagsinstitutionen Hjortøhus med lokation i Svendborg.

Jeg vælger meget sigende Hjortøhus.

Efter knap et år der havde du nu sammen med dine kollager fundet ”familien”.

I havde fundet en plejefamilie på et lille landsted oppe på Nordfyn og inden for en måned og meget få besøg i familien, måtte vi endnu engang sige farvel til gode venner, skole og børnehave.

Jeg var der 11 år gammel og blev nu anbragt mit 5 sted og skulle starte på min 3 skole.

En ny familie, ny skole, nye venner, et helt nyt liv, blot et lille bitte menneske revet op med rod - igen.

Det eneste vi havde som fast og stabilt holdepunkt var dig – vores socialrådgiver.

Du Therese er det menneske som kender til mest af vores historie gennem vores opvækst, hvilket er af meget stor værdig for mig den dag i dag.

Årene går og det liv som du og dine kolleger går og tror er ren idyl hos os på landet, består efterfølgende udelukkende af psykisk terror og brug af vores arbejdskraft på gården.

Du og jeg talte for et par år siden om livet på gården og som en helt normal reaktion, spurgte du hvorfor pokker i socialrådgivere ikke opdagede det. Du slog dig selv meget hårdt oven i hovedet.

Men til dig Therese og andre socialrådgivere der må stå her i dag, vi børn som bliver udsat for så voldsomme svigt tidligt i vores opvækst, vi er bare rigtig dygtige skuespillere hvis vi skal kæmpe for vores liv. Jeg har altid set mig selv som et lille menneske, med det største dyriske overlevelsesinstinkt.

Det var ikke let for mig at skjule det overfor dig gennem teenageårene, selvom at jeg havde det meget skidt. Men hvorfor gjorde jeg så det?

Min bror og jeg havde allerede oplevet så meget og min erfaring var at det hele tiden blev værre og værre, for hver ny anbringelse – jeg turde simpelthen ikke risikere at det blev værre og havde det ikke været for min bror, så havde jeg ikke været i live den dag i dag – men jeg kunne ikke svigte min bror og lade ham stå tilbage.

Jeg fortryder så inderligt mit svar til dit spørgsmål, om hvor jeg ønskede at bo – havde jeg da bare sagt jeg ønskede at bo i byen.

DRIK EN TÅRD VAND

På et tidspunkt bliver situationen hos familien så slem at jeg dog ikke holder til det længere. Jeg forsøger at italesætte det overfor min dansklære, mine venner, mine venners forældre og dig Therese.

Alle kan se at der er noget helt galt, men da jeg endelig tør at fortælle hvad der foregår, uden at frygte straf i hjemmet eller et liv endnu være end den dagligdag jeg har på gården, så bliver jeg mødt med den besked at Svendborg kommune har besluttet at du Therese ikke må flytte os mere og nu er min situation og erfaring så at alle dem, som gennem livet, en efter en, alle svigter min bror jeg.

Jeg begynder at stikke af når det bliver for meget, jeg opholder mig generelt hos venner og jeg får efterfølgende en kæreste hvor jeg mere eller mindre flytter ind.

Du Therese er som vores socialrådgiver i alle disse år vidne til vores råb om hjælp og mistriksel – at være socialrådgiver bære mange udfordrende arbejdsdage med sig, det er jeg i den grad klar over og i har min fulde respekt hver og en af jer.

Svendborg kommune tilbyder mig et efterskoleophold som eneste mulighed for at komme væk hjemmefra, det takker jeg ja tak til. . . Men det er den helt forkerte beslutning, det er ren overlevelse og et valg imellem "pest eller kolera" for mig.

For hvad jeg ikke havde brug for i den periode, var da netop at blive sat sammen med 90 andre forvirrede unge mennesker, jeg havde brug for tryghed og ro. To ingredienser som for mig er obligatorisk krydderi til opskriften på en god opvækst.

"Du får hvad du betaler for" er der nogen der bruger som ordsprog, men hvad fanden betyder det i liv som mit. Jeg synes jeg har betalt meget dyrt for det liv jeg har i dag og det har ikke ligefrem ført mig til rigdom eller anden luksus. Jeg er ressourcestærk og finder min vej frem i livet, men den er længere end de fleste andres, har flere bakketoppe, sving og blinde veje.

Hver enkel individuelle sag har hver sine mange nuancer og de nuancer af livet er det, i til daglig i jeres arbejde dykker ned i og tager fat om.

I skal tage jer af jeres borgere, borgernes pårørende og de folk som har at gøre med os i det daglige, men i har også en chef og en lovgivning at forholde jer til. I skal dog alle sammen huske på at det for det enkelte menneske ofte ikke handler så meget om hvad i kan stille op nu og her, men hvordan i håndtere situationen.

Therese er den voksne i min opvækst, som lærte mig at kalde en spade for en spade og være ærlig. Lige netop de to ting håber jeg, at jeg kan hjælpe med at give videre til de folk jeg selv arbejder med i det daglige, hvad enten det handler om at være ærlig overfor sig selv eller andre.

Det glansbillede mange socialrådgiverstuderende har i starten om, at nu skal de rigtig til at hjælpe andre mennesker, stemmer ofte ikke overens med virkeligheden. En socialrådgiver skal være enormt kreativ og lære at navigere i et system, som ikke skaber de bedste arbejdsvilkår for en socialrådgiver med hjertet det rette sted.

Hvis man vil have succes i arbejdet med socialt udsatte og i en position som socialrådgiver, så betyder det at man skal besidde enorm stor respekt, empati, omsorg, forståelse, selvstændighed, handlekraft, hjertevarme og rummelighed. Og selvom man vil kunne prale af at besidde nogle af disse kompetencer, måske endda dem alle, så er der alligevel lang vej til at være et menneske af din kaliber Therese.

I dag er første gang i 16 år jeg ser dig, vi er begge blevet ældre og jeg er ikke et øjeblik i tvivl om at vores oplevelser og erfaring gennem den tid, har gjort at vi begge er vokset enormt som mennesker og at vi begge to har haft og fortsat har enormt meget at byde på i det danske samfund.

Når jeg gennem tiden har tænkt tilbage på dig, så fremstod du som den skarpeste silhuet i din lange frakke, høje hæle og meget lange hår. Du var en kvinde man i den grad havde respekt for. Du viste dit værd, du var ægte og jeg stolede på dig.

Dit enorme engagement og omsorg viste mig en anden måde at være menneske på, end det jeg ellers stødte på igennem de mange år – dit arbejde er beundringsværdigt.

Når alt kommer til alt, så er vi alle bare mennesker.
og netop din silhuet har altid været en kæmpe inspiration og motivation til ikke bare at kæmpe for et bedre liv selv, men det at hjælpe andre.

Jeg har brugt mange af mine voksenår på at restituere efter den ekstreme opvækst og jeg er et godt eksempel på, at ikke alle på en kontanthjælp er dovne og ugidelige mennesker.

Jeg vil gerne slå et slag for at de folk samfundet har så travlt med sparke til imens de ligger ned. De folk er meget ofte mennesker med en barndom og en fortid som kun de færreste har fantasi til at forestille sig.

De folk er alle sammen de mennesker som du Therese og jer andre socialrådgivere arbejder målrettet for at hjælpe hver dag i møder ind på jeres kontor og det vil jeg gerne have lov til at takke jer for.

Svendborg Kommune svigtede mig i sidste ende, men jeg ville aldrig bytte dig ud med nogen anden socialrådgiver Therese.

Tak fordi jeg måtte være her på din store dag.